

ร่าง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลเกาะขนุน

อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุนว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้สอดคล้องกับขอบเขตและความหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเกาะขนุน

เหตุผล

เนื่องจากเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับอยู่นั้นมีการกำหนดขอบเขตและความหมายไม่ครอบคลุมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อท้วงติงให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามขอบเขตและความหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้มีอัตราเดียวไม่เหมาะสมกับสิ่งก่อสร้างซึ่งมีหลายขนาดหรือประเภท ยึดอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมงานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ เทศบาลตำบลเกาะขนุนโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเกาะขนุน และโดยความเห็นชอบของผู้อำนวยการจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้

ร่าง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ เทศบาลตำบลเกาะขนุน โดยความเห็นชอบของเทศบาลตำบลเกาะขนุน และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเกาะขนุน ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลเกาะขนุน แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเกาะขนุน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งได้ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลเกาะขนุน

๑. การเลี้ยงม้า โค กระบือ
๒. การเลี้ยงสุกร
๓. การเลี้ยงแพะ แกะ
๔. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
๕. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
๖. การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำหรือแมลง
๗. การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวม สัตว์นานาชนิดในที่สาธารณะหรือที่เอกชน ธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม
๘. การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
๙. การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป
๑๐. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ หรือสัตว์อื่น ยกเว้น การฆ่าในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเพื่อเร่ขายด้วยตนเอง และบริโภคในครัวเรือน
๑๑. การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์ ทุกชนิด
๑๒. การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง
๑๓. การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
๑๔. การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง
๑๕. การสะสม หรือ ล้าง ครั่ง
๑๖. การทำเนย เนยเทียม
๑๗. การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเคย ไตปลา น้ำบูดู เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง น้ำพริกเผา พริกแกง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ
๑๘. การทำ การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ตั้งแต่ ๓๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๑๙. การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หมูแห้ง กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง

๒๐. การนึ่ง การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ในการผลิตอาหาร ยกเว้น การนึ่งหรือต้มในภัตตาคารเพื่อปรุงอาหารเพื่อขายด้วยตนเอง
๒๑. การทำแบะแซ
๒๒. การควักกาแฟ
๒๓. การเคี้ยวน้ำมัน การทำกุนเชียง ไส้กรอก หมูตั้ง หมูยอ
๒๔. การทำเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ายเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอ๋
๒๕. การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด
๒๖. การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา
๒๗. การทำน้ำตาล
๒๘. การทำนมข้น
๒๙. การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ
๓๐. การต้มกลั่น แอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู
๓๑. การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
๓๒. การทำผงชูรส
๓๓. การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่างๆ
๓๔. การทำน้ำแข็ง ยกเว้น เพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๓๕. การทำ บรรจุใบชาแห้ง ชาผง
๓๖. การผลิตไอศกรีม
๓๗. การทำบะหมี่ มักกะโรนี
๓๘. การเก็บถนอมอาหาร โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
๓๙. การทำสบู่
๔๐. การไม่บดยาด้วยเครื่องจักร
๔๑. การทำ บรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน
๔๒. การทำสำลี
๔๓. การสกัด การอัดเอาน้ำมันจากพืช
๔๔. การล้าง การอบ ร่ม การสะสมยางดิบ
๔๕. การทำ แป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ และการทำแป้งอื่นๆในทำนองเดียวกัน
๔๖. การสีข้าว
๔๗. การแปรรูป การตาก การเก็บสะสม หรือการขนถ่าย มันสำปะหลัง
๔๘. การทำ การบรรจุ และมวน ยาสูบ
๔๙. การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช
๕๐. การไม่ บดชั้น
๕๑. การทำ สะสมปุ๋ย
๕๒. การทำโคมะพร้าว หรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
๕๓. การทำโลหะเป็นภาชนะ หรือเครื่องใช้ต่างๆ
๕๔. การหลอม หล่อ ดี กิ่ง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด
๕๕. การเชื่อม และประสานโลหะ ด้วย แก๊ส ไฟฟ้า และเครื่องจักร
๕๖. การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะ
๕๗. การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด

๕๘. การอัดเจาะ ริดโลหะ ด้วยเครื่องจักร
๕๙. การตัดโลหะ โดยใช้ไฟฟ้า แก๊ส หรือเครื่องจักร
๖๐. การทำเหมืองแร่ การสะสม แยก คัดเลือกหรือล้างแร่
๖๑. การต่อประกอบ หรือซ่อม เครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือกล
๖๒. การล้าง อัด ฉีด รถยนต์
๖๓. การพ่นสี
๖๔. การปะ เชื่อม ยาง
๖๕. การทำ การซ่อม การอัด แบตเตอรี่
๖๖. การอัด ผ้าเบรก ผ้าครัช
๖๗. การทำไม้ขีดไฟ
๖๘. การเลื่อย การไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว และการซอยไม้ด้วยเครื่องจักร
๖๙. การประดิษฐ์ ไม้ หรือกา เป็นสิ่งของต่างๆ ด้วยเครื่องจักร
๗๐. การอบไม้
๗๑. การทำกระดาษต่างๆ กระดาษทราย
๗๒. การทำรูป
๗๓. การสะสมถ่าน
๗๔. การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด
๗๕. การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
๗๖. การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
๗๗. การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
๗๘. การจัดตั้งสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๗๙. การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสง หรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๘๐. การจัดให้มีการเต้นรำ รำวง ร้องเงี้ง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๘๑. การประกอบกิจการ สวนสนุก ตู้เกม
๘๒. การให้บริการ ควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ หรือวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและบริหารร่างกาย
๘๓. การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
๘๔. การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม
๘๕. การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
๘๖. การปั่นฝ้าย หรือนุ่น โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป
๘๗. การสะสมปอ หรือปาน
๘๘. การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร
๘๙. การทอเสื่อ พรม และสิ่งทออื่นๆ
๙๐. การเย็บผ้าด้วยจักรเย็บผ้า เกิน ๕ เครื่อง
๙๑. การชักกรีด อัดกลับ กัดสีผ้า โดยใช้เครื่องจักร
๙๒. การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
๙๓. การกรอด้วย หอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือก็กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป

๙๔. การพิมพ์สีลงลายผ้า และสิ่งทออื่นๆ
๙๕. การทำภาชนะดินเผา
๙๖. การเจียรไนเพชร พลอยหิน กระจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
๙๗. การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ
๙๘. การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
๙๙. การสะสมซีเมนต์ และวัตถุที่คล้ายคลึง
๑๐๐. การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์หรือวัตถุคล้ายคลึง
๑๐๑. การไม่หิน ปั่นหิน ด้วยเครื่องจักร
๑๐๒. การทำซอล์ก ปูนปาสเตอร์
๑๐๓. การทำน้ำกรด
๑๐๔. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
๑๐๕. การสะสมแก๊ส
๑๐๖. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์
๑๐๗. การเคลือบ ขุด วัตถุด้วย พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๑๐๘. การทำ ไม้ บด หลอม หล่อ พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๑๐๙. การทำสี และน้ำมันผสมสี
๑๑๐. การทำ หรือบรรจุ เคมีดับเพลิง
๑๑๑. การล้างฟิล์มรูปถ่าย และฟิล์มภาพยนตร์
๑๑๒. การทำเก็บ ขนส่ง และค้า ดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการทำดอกไม้เพลิง
๑๑๓. การทำแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงา
๑๑๔. การทำกาบ
๑๑๕. การทำ การบรรจุ การสะสม ยาฆ่าแมลง
๑๑๖. การทำหลอดกาแฟ
๑๑๗. การทำน้ำแข็งแห้ง
๑๑๘. การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร หนังสือพิมพ์
๑๑๙. การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า ไดนาโม
๑๒๐. การทำเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๑๒๑. การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว การถ่ายเอกสาร
๑๒๒. การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้
๑๒๓. การก่อสร้าง
๑๒๔. การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน
๑๒๕. การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย้นและสิ่งคล้ายกันที่ไม่บรรจุหรือบรรจุในกล่อง หรือซอง
๑๒๖. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ กล่อง ซอง ถัง เครื่องเขียน ด้วยกระดาษ ด้วยเครื่องจักร
๑๒๗. การทำบรรจุยารักษาโรค ยารักษาสัตว์
๑๒๘. การสะสมอาหารสัตว์

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการ

ประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถานศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีที่รวบรวมภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้สอดคล้องบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีสภาพต้องสงสัยว่าดื้อ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้สอดคล้องหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือเสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องมีความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนคนในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายหรืออับศรัณยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือนทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามกิจการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อ
 คุ้มครองสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้อง
 ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลเกาะขนุนกำหนด

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้อง
 ความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่
 กำหนดไว้โดยเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขอ
 ทราบถึงข้อบกพร่องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำ
 ขอร้องพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาต
 ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายใน
 ระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการ
 ขยายและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้ว

ข้อ ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะทำรางระบายน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของ
 เจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร มีลักษณะเรียบไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้
 สะดวก
- (๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นเหตุเดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางสาธารณะ หรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
- (๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นที่ด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้
 น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกไขมัน ให้
 ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน
 ผุนละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นที่อยู่ข้างเคียงข้อกำหนดดังกล่าว ผู้
 ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

- (๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค
- (๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการค่านั้น
- (๘) ต้องมีที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งเปื้อนอื่นอันได้สุลักษณะเพียงพอ
- (๙) โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดอุจจาระ ด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
- (๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ
- (๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้รับใบอนุญาต งดเว้นปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อนี้เมื่อเห็นว่าสมควร หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการค้า แต่ละประเภทซึ่งได้ควบคุมนั้น

ข้อ ๒๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามความในข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชนก็ออกใบอนุญาตให้

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับการอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับอำนาจจากผู้ได้รับการอนุญาตแล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้ง หรือส่งหนังสือตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการของผู้ดำเนินกิจการและให้ถือว่า ผู้รับได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาล

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วไว้ประกอบการพิจารณาต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามข้อ ๑๔ และข้อ ๒๐ ด้วย

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้
เมื่อรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกร
ขอรับใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับ
เป็นอัตร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น
ซึ่งกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบ

ข้อ ๒๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลเกาะขนุน

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
และสถานที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำ
ขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้
โดยเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ดังนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำ
ใบอนุญาตเดิมที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือ
มีเหตุอันควรสงสัยในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้า
พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
หรือบทที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
หรือที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่

ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม
แก่ชีวิตของประชาชน

ข้อ ๓๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ
มีให้ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้
มีผู้รับใบอนุญาตเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต
ได้รับคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง
เทศบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเกาะขนุนรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออก
คำสั่ง ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

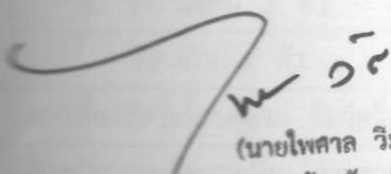
(ลงชื่อ)

(นายวชิรศักดิ์ ศักดิ์ถาวรเลิศ)

นายกเทศมนตรีตำบลเกาะขนุน

เห็นชอบ

(นายไพศาล วิมลรัตน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา